

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

26 NOVEMBER 1990

ONTWERP VAN DECREET

**houdende begrotingstechnische bepalingen
alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991**

VERSLAG

van het Rekenhof

REKENHOF

N 14 J 552.060 BI

Brussel, 26 november 1990

Mijnheer de Voorzitter,

Naar aanleiding van het onderzoek van het ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, doet het Hof U hierbij zijn verslag met commentaar en opmerkingen geworden.

Het Rekenhof :

Op last :

De Eerste Voorzitter,

De Griffier,

J. VAN de VELDE

F. VAN DEN HEEDE

Aan de heer Voorzitter van de Vlaamse Raad

Zie :

424 (1990-1991)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

REKENHOF

Neder 1 andse Kamer

VERSLAG VAN HET ONDERZOEK VAN HET ONTWERP VAN DECREET

HOUDENDE BEGROTINGSTECHNISCHE BEPALINGEN -ALSMEDE

BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE BEGROTING 1991

26 november 1990

In de bijzonder korte tijdsspanne waarover het Hof beschikte heeft het zijn onderzoek beperkt tot wat volgt:

TITEL I: Bearotingsfondsen

1. Artikel 3

Artikel 3, 93, voorziet dat het Fonds alle uitgaven voor zijn rekening neemt die voortvloeien uit de toepassing van de wet van 23 augustus 1948 houdende de oprichting van een Fonds bestemd voor het in stand houden en het verzekeren van uitbreiding van de koopvaardij- en vissersvloot.

Deze bepaling impliceert dat ook de rentetoeelagen voorzien in artikel 1, c, van de betrokken wet ten laste zullen worden genomen door het Fonds.

Het Hof merkt op dat basisallocatie 32.04.61 (sectie 61) van de administratieve begroting van 1991 eveneens in de tussenkomsten in de intrestlasten overeenkomstig artikel 1, c, van de wet van 23 augustus 1948, voorziet.

Derhalve lijkt de bevoegdheidsomschrijving van het Fonds, overeenkomstig de bepalingen van artikel 3, §3, te ruim. Anders dient programma 61 van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1991 te worden aangepast.

2. Artikel 16

Het decreet houdende oprichting van een Vlaams Sportfonds dient nog in werking te worden gesteld door de Vlaamse executieve. Tot al wat dienen kan verwijst het Hof naar zijn advies d.d. 29 oktober 1990 in verband met artikel 38 van het, ontwerpdecreet Bestuur-1 i j h Be-

leid, waarin het dit Vlaams Sportfonds situeerde in het kader van de nieuwe bestuurlijke aanpak van het sportbeleid (Vlaamse Raad, Stuk 395 (1989-1990) – Nr. 4).

3. Artikel 26 en 29: Fonds voor de huisvesting, respectievelijk Fonds voor de aanwending van recyclagegelden

De omschrijving van de uitgaven is te vaag om te kunnen voldoen aan de geest van artikel 19, §1, van de gewijzigde comptabiliteitswet d.d. 28 juni 1963. Artikel 29 kan beter verwijzen naar artikel 100 van het onderhavige ontwerp van decreet.

4. Artikel 38 e.v.: overgangsbepalingen

De uitvoering van de overdrachten van de saldi op de oude begrotingsfondsen kan noch ten laste van de begroting 1990 – de eindstand moet worden afgewacht –, noch ten laste van de begroting 1991 – de oude fondsen bestaan dan namelijk niet meer – worden gelegd. Daarom werd in het voorliggende ontwerp geopteerd voor **saldi-overdrachten** van rechtswege in de overgang tussen 1990 en 1991. Waar de overdrachten gepaard gaan met een financiële transactie (overdracht naar parastatale of dienst met afzonderlijk beheer, d.w.z. een uitgave die daadwerkelijk in 1991 zal worden uitgevoerd), zal het saldo van rechtswege boekhoudkundig eerst op een **thesaurierekening** worden overgeschreven. Daarna zal de financiële storting, die zich boekhoudkundig uit door afname op de thesaurierekening, op eender welk ogenblik in 1991 kunnen worden uitgevoerd. De **ontwerp-artikelen 11 en 41** vol doen niet aan deze techniek. Beide artikelen strekken er namelijk toe **saldi** van C-fondsen over te hevelen naar een dienst met afzonderlijk beheer of een parastatale, zonder de **saldi** eerst boekhoudkundig naar een **thesaurierekening** te boeken. Het feit dat de financiële overdracht van de C-rekening naar de bestemming recht-

streeks kan worden uitgevoerd, neemt niet weg dat de hierboven geschetste budgettaire aanrekeningsproblematiek ook voor de C-fondsen geldt. Derhalve dienen de saldi op deze fondsen ambtshalve boekhoudkundig te worden overgedragen op een thesaurierekening, net zoals voor A- of B-fondsen. De tekst van artikel 11 dient in die zin te worden aangepast. De fondsen 70.05.28 en 70.04.35 (artikel 41) kunnen worden toegevoegd aan die van artikel 40.

5. Artikel 42

Wat betreft de aanwending van het saldo van het Fonds voor de sanering van de Vlaamse binnenvloot (66.06.81) merkt het Hof op dat artikel 42, §1, erin voorziet dat het betrokken saldo zal worden gehecht aan programma 81 en toegewezen aan basisallocatie 12.20.81 (promotie en commercialisatie van de waterwegen in Vlaanderen). In de toelichting bij de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991, programma 81, p.151, punt 4, wordt evenwel aangekondigd dat de saldi per 31 december 1990 worden overgedragen naar de basisallocaties 12.20.81 en 22.01.81 (aandeel in de intrestlasten van de lening t.v.v. de Dienst voor de Regeling van de Binnenvaart).

Laatstgenoemde basisallocatie voorziet in geen kredieten voor 1991. De Vlaamse executieve is derhalve voor de vereffening van deze intrestlasten (wellicht ten belope van ongeveer 25 à 30 miljoen fr.) volledig aangewezen op de overgedragen saldi van het afgeschafte Fonds.

6. Theoretische beschouwing i.v.m. het omvormen van saldi tot niet-gesplitste kredieten (artikelen 43 en 44)

Indien de "encours" (het geheel van niet-geordonnanceerde vastleggingen) ten gevolge van een eventuele vastleggingsmachtiging het beschikbare saldo van een fonds zou overschrijden, en indien dit saldo aan een niet-gesplitst krediet zou worden toegewezen, dient de begroting 1991 minstens in een krediet gelijk aan het overschot van de "encours" op het beschikbare saldo te voorzien omdat de ordonnanceringscapaciteit in het stelsel van eenjarige kredieten de massa van openstaande vastleggingen moet kunnen dekken. Wegens tijdsgebrek heeft het Hof niet kunnen controleren of deze theoretische mogelijkheid zich in de praktijk zal voordoen.

7. Mina-fonds

De saldi van de oude fondsen 60.10.71 en 66.05.72 (begroting 1990), de voorgangers van het Mina-fonds, krijgen geen bestemming in het onderhavige ontwerp. Ondermeer wegens de noodzaak van een budgettaire boeking van rechtswege op een thesaurierekening, ware het aangewezen deze fondsen in het voorliggend ontwerpdecreet op te nemen. Het ontwerp van Mina-decreet (Stuk Nr. 408 (1990-1991) – Nr. 1) omvat evenmin een dergelijke regeling.

8. Stijving

De fondsen 66.05.34 (Fonds voor de beroepsscholing in de landbouw en sociaal-economische voorlichting, – 260.525.242 fr.) en 60.06.54 (Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg – gecumuleerde achterstallige bedragen (-1.479.502.287 fr.))(begroting 1990) vertonen een negatief saldo. Alvorens deze fondsen kun-

nen worden geliquideerd, moeten zij in het jaar 1990 vanuit de begroting worden gestijfd.

TITEL II: Andere bepalingen

Hoofdstuk 1 – Financiën

Afdeling 1 – Thesaurie

1. Algemene opmerkingen

- De beperking dat slechts het beschikbare saldo in rekening-courant ***dat niet onmiddellijk nodig is voor uitgaven***, mag worden belegd, vindt onvoldoende neerslag in het ontwerp (memorie van toelichting, p.6).

- Van de bankier van de Vlaamse Gemeenschap – het Gemeentekrediet van België – wordt gewag gemaakt op drie wijzen:

- * “een financiële instelling, door de Vlaamse executieve aangeduid” (artikel 50 en 58);

- * “de financiële instelling belast met het geldverkeer van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest” (artikel 52 en 54);

- * “de financiële instelling belast met de uitvoering van de betalingsopdrachten” (artikel 49).

De aanduiding van het Gemeentekrediet van België als bankier vertoont derhalve op velerlei vlakken (bv. ambtshalve debiteringen van rekeningen) kenmerken van een lastgeving. Derhalve moet de overeenkomst decretaal worden bekrachtigd. De bepalingen m.b.t. de aanduiding van de bankier dienen in werking te worden gesteld met terugwerkende kracht tot op de datum van het sluiten van de overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Gemeentekrediet van België.

2. Artikel 52

Voor de terugbetaling van leningen wordt aan het Gemeentekrediet van België de toelating verleend om deze operaties ambtshalve uit te voeren. Om deze uitgaven, die zonder vooraf gaande opdracht van het departement verlopen, budgettair te vertalen, zal een thesaurierekening worden geopend die een negatieve stand mag vertonen en telkens vanuit de begroting zal worden gestijfd. Uit artikel 52 blijkt echter onvoldoende dat ook de financiële rekening "leningen" een negatieve stand mag vertonen.

Evenmin blijkt uit dit artikel dat de toelating tot ambtshalve debitering door het Gemeentekrediet van België slechts slaat op korte termijnleningen (memorie van toelichting, p.7).

3. Artikel 54

Uit dit artikel blijkt onvoldoende dat het Gemeentekrediet van België de debetintresten ambtshalve kan aanrekenen.

4. Artikel 57

De mogelijkheid om kapitaal en intresten van leningen te betalen in de vorm van vaste uitgaven lijkt zinloos ten aanzien van het bepaalde in artikel 52, waarin wordt gesteld dat de financiële instelling ze ambtshalve zal debiteren. Daarom dient te worden verduidelijkt dat het mandaat aan de instelling slechts slaat op korte termijnleningen.

Afdeling III – Andere begrotingsbepalingen

Artikel 65

De bedragen waarin werd voorzien door de **basisallocaties** 52.11.44 "uitrustingstoelagen aan de erkende privaatrechtelijke openbare bibliotheken" en 63.11.44 "Uitrustingstoelagen aan de erkende gemeentelijke en provinciale openbare bibliotheken" hebben reeds een decretale rechtsgrond en moeten hier dus niet worden vermeld.

Hoofdstuk III – Huisvesting

Dit artikel verleent aan de executieve de machtiging om de waarborg van het Gewest te verlenen aan het door een initiatiefnemer voor de realisering van sociale woningen geïnvesteerd kapitaal. Het zou wenselijk zijn dat de decreetgever bij deze machtiging een maximumbedrag zou vermelden waarboven de executieve het Gewest niet meer kan verbinden.

Bovendien zou het wenselijk zijn dat de decreetgever de bepalingen m.b.t. het verlenen van de gewestwaarborg, zoals vervat in de artikelen 2, 1° lid, c, en 9 van het besluit van de Vlaamse executieve van 4 april 1990 tot aanmoediging van de bouw van sociale woningen, zou bevestigen, ten einde deze bepalingen een decretale grond te geven, temeer daar het programmadecreet betreffende de begroting 1990 hieromtrent geen bepaling omvatte.

De mogelijkheid tot het verlenen van de waarborg dient eveneens in tijd beperkt te zijn tot het ophouden van het van kracht zijn van het besluit van de Vlaamse executieve van 4 april 1990, zoals bepaald bij artikel 13 van dit besluit.